

حکمت و فلسفه

باقم آقای محمد یعقوب خان

بعد ازا نک عقول بشری یدار گردیده ، در صدد شناخت حقیقت برآمد مصروف امور و تفکراتی شد که رفته رفته امور و تفکرات مذکور نه تنها در زمانه حال بلکه در استقبال نیز اسباب بزرگ مشاغل بشری خواهد بود با این مشغله عمدۀ عبارت است از مسائل ماده روح ، حیات ، معرفت ، اخلاق و بعارات دیگر امثلة ازل و ابدیا ابتداء و انتهاء ، هکذا خاتمه و منتهای طبیعت و اشیا .

درین میانه علیک که اعصار را مختلف جلوه میدهد . همان طرز طرح مسائل و اصطلاحاتی است که برای فهم آن بکار میروند .

آن قضیه هم مسلم است که پس از ظهور مشاغل بشری در هر عصر تاریخ رنگ دیگری بخود گرفته است .

اگرچه یکنوع اظهار مختصر چنین نظریات بزرگ از خوف خارج نیست بازم این نقطه باریک را در نظر داشته ، حتی الوسع سعی مینمایم که فلسفه را برای فهم عامه آماده حکرده

توانیم. چون فلسفه انسانا به تفکرات خیلی معنوی و اصولی سوق میدهد که در خیلی عیق و تاریک است (در اساس نظریه مذکور است که محیط فلسفه متخصصین آن گردیده در مطالعات مخصوصه خود نسبت بدیگرها خیلی جلب توجه میتواند) ولی اینهم از استفاده بعد خواهد بود که با طور عمومی نظریات بزرگ عصری را به مجله شریفه کابل تقدیم بنا نیم: -

از مطالعات فلسفه جدید چنین ظاهر میشود که عالم بشر دو سمت مختلف و معکوس دارد و این جماعت را اصول ماخوذة شان خیلی تسکین و اقامه مینماید. اگرچه اینها باز نیستند که تمام حقیقت را زیر تصرف خود آورده باشند. بلکه به دارائی یک کوچک حصة حقیقت هم دعوا ندارند. اما افکار شان تابع این نظریه گردیده است که تمام اشیاء میتوان کشف و معرفت بدان حاصل نمود.

پارقی ثانوی آن برای تسکین خاطر خود سائنس را یگانه وسیله موافقت باین مقعده قبول نکرده، روح شان و خصوصاً قلب آنها احتیاج به ادراک اشیائی دارد که سائنس نمیتوان آنرا تحلیل نماید. این پارقی نیز بدو گروپ تقسیم میشود:

گروپ اول روز بروز اهمیت و مفاد خود را باخته فقط یک صورتی است که از گذشته باقی مانده است. این گروپ از اشخاصی مرکب است که روح شان مطلق (غیرمقید) و خیلی ساده بوده و بعضی خیلی متکبر و اکثر آنها اندازه نادان اند که تنها از ظواهر مثبت استفاده کرده اند و بس. و میخواهند که از عالم محسوس، مقصد غیر محسوس و غامض الفهم خود را حاصل کنند. و بنابر همین لحاظ سائنس را که باز حتی زیاد و خیلی آهسته با چندین Avatar و تغیر سمت برای کشف حقیقت پیشرفت کرده میروند، اند کی تخفیف نموده می خواهند حقیقت را بصورت فوری کشف کنند. و این جماعه نیز اساس اخلاق و حقیقت بایک سیستم خیلی و کائبات را جستجو کرده از دنیای جدید چیزی تفهیمه اند، و آثار کی که از اینها باقی مانده است تنها در فلسفه مکاتب تحریفات داده میشود.

ن گروپ دوم به اختلاف نظریه گروپ اول سائنس یک اهمیت خیلی زیادی داده و تمامآ واقع و عالم سائنس اند . بعیده این جماعه ، علم برای اشیای خارج وجود شان و بلکه بعضاً مقابله خود شان استعمال میشود . عقل و زکاوت را خواص ظاهری دانسته در انسان یک معدن می یستند که : از ثروت های احساس و قوّه داخلیّه طبیعیه *natural* و تمايلات و احتیا جات و بعضی جازبه های دیگر که عقل آنرا فهمیده نمیتواند مر کب است . و میگویند که علم اختراع عقل و زکاوت بوده فقط قدرت بشر را در طبیعت تأمین میکند و تنها برای انسان استعمال اشیاء را نشان داده ، هر گز در اصل و حقیقت اشیا ما را معلومات داده نمیتواند . پس دران نقطه های وجود ما که عقل و وجودان در آنجا کاری ندارد میباید تجسس نمائیم که ما چیستیم ، و طبیعت چه خواهد بود و چه کامی روسی و بسمت کدام چیز میل میکنیم اگرچه جازبه های قلب و قوّه داخلیّه ما خیلی تاریک اند با آنهم نسبت به تحقیق منور عقل بیشتر میدانند ..... به نظریه اینها سائنس از تخفیف نیست اما معلوم است که درجه دوم واقع بوده قطعاً تسکین روحی برای شان حاصل گرده نمیتواند . این جماعه را بنام *Pragmatisme* یاد میکنند .

حالا بر مقصد آمده اگر بخواهیم که تمام تعریفای که تا حال برای اسم فلسفه ظاهر شده است بنویسیم البته یک کتابی که دارای هزار صفحه باشد بجهت ابراز این مطلب کاف نخواهد بود . اما این را یقین کرده میتوانیم که به ازای این نظریات متعدده ایکه ظاهر شده است حتماً یک اساس مشترکه نیز واقع است که این اساس را ذیلاً تفصیل میدهیم : وقتیکه ما به مطالعات فلسفه فکر میکنیم گویا در عین زمان به یک مطالعه خیلی عمومی متفکر میشویم بنابران در توجهین اول خود فلسفه را ذیلاً تعریف میکنیم :- جستجوی عمومی چونکه این عمومیات را دفعتاً ظاهر کرده نمیتوانیم و بعضی اوقات به ظواهر مخالف هم ظاهر میشود بنابران فلسفه با تعمیم در فهم متراծ است .

تاریخ ظاهراً یک سلسله مربوط افعال شخصیه است ، کسیکه بخواهد تاریخ را به ذاتیه مطالعه کند البته مطالعات او از فهم عامه بلند خواهد بود و بناءً علیه جزئیات تاریخ را تجزیه کرده اسباب های اولین افعال را جستجو خواهد کرد یعنی ظاهر را شگافته قوانین عیقانه

که این افعال فقط از عوامل خصوصیه آن بشار می‌رود دریافت می‌کند. و از همین نظر به است که افلاطون فلسفه را علم مو هوم وار سطو فلسفه را تحسانی راجع به اساس و تابع آخرین اشیاء تعریف می‌کردند.

چون فلسفه در علوم مخفیه تحقیق مینماید و استحصال علم بصورت آنی بظهور نخواهد پیوست و همین لحاظ تفکر لازم می‌شود، لهذا همین تفکر است که برای فلسفه اصول شده است پس تفکر هم در حقیقت تعریف فلسفه شد و می‌تواند.

آیا چرا در فلسفه این سه نظریه بزرگ یعنی تعمیم و تعمق و تفکر راجع به اشیاء لازم می‌افتد چونکه در بشر یک قوه داخلیه طبیعه بنام *Curiosite* (تجسس) نشوونما نموده است و در بعض حیوانات هم موجود است انسان را مجبور مینماید که مقابل طبیعت تها تما شا بین نبوده بلکه بفهمد و تفصیل دهد که چرا چیزی را که می‌یند باین طور است که در نظر می‌آید؟ مع ما فیه، آخرین مقصد فلسفه عبارت از تفصیل اشیابوده تعمیم و تعمق و تفکر و تفصیل کائنات شرائط ضروریه آن فلسفه است.

اگرچه در نزد یونانی‌ها فلسفه و سائینس بتارابند، آغاز و تجدداز هم‌سوابوده، هر دورا یکی می‌پنداشتند. لیکن بعد فیلسوف بزرگ فرانسوی *Pascal* دیکارت فلسفه را نظر به موضوع و حقیقت و اصول اخذ آن از سائینس تفکیر و مجدد آیک شکل در زیر تو این مثبته در آورد فرق بین سائینس و فلسفه این است که سائینس آهسته و باز جست زیاد می‌خواهد حقیقت را کشف کند مثیله یک کاریگر معدن می‌خواهد یا نوک کده ال خود معدن را از زیر زمین خارج می‌کند. فلسفه می‌خواهد که بایک *Intuition* (کشف) سریع حقیقت را آهاماً کشف نموده بمثل یک انجینیر رگه‌های یک معدن را کشف کرده و یک نظر تمام ثروت دا خایه آنرا معلوم و ظاهر نماید.

آن علوم به سائینس تعلق دارد که از دا نایان بزرگ: مثل از *Thales* اثبات طالیس

مليطي ۶۳۹ متوالد قبل ميلاد و کسوف ظاهر شد در ۲۸ مابو ۵۸۵ قم واز *Pitago* رياضي و نظام شمسی ظاهر شد واز او دکس واوکلید و ارشید و نیوتون، هندسه رياضي ظاهر شد و غيره ... ظاهر شده است که در سابق اکثر آین چیزهارا بنام فن *Art* یاد می‌کردند.

و علومیکه دنیا را (یا بواسطه عناصر فطری و یا بواسطه ریاضیه و یا بواسطه آtom)
تشریع میدهم در محیط فلسفه داخل میشود.

در عصر موجوده علما خودرا خیلی مجبور دیدند که سائنس را از محیط ماجرا پسند فلسفه
جدا کند و به همین نظر یه است که از یک طرف در محیط سائنس می ینیم که تایج خصوصیه
همیشه تحقق یافته تجسسات اصولی و دقیق متداوم بوده هر اختراع (مثل سنگ) است که
قوه مقاومت آن را سنجیده برای سنگ دیگر اساس می نهند .) بتوسط اکتشاف جدید
تری بسوی تکامل در حرکت است ! چنانچه در خصوص ترق هانزی پوانکره (از رواقیون
بزرگ اخیر) در کتابیکه (بنام خیالات اخیره من) نشر نموده است در فصلی که بنام
(اخلاق و سائنس) معنوی است مینویسد : علم ، یک مجسمه است که تعمیر آن قرن ها
بکار دارد و هر فرد بشر سنگ خود را آورده در آنها میگذارد برای بعضی ممکن است که
به آوردن یک سنگ تمام عمرش بمصرف برسد . . . . .

واز طرف دیگر در عالم فلسفه می ینیم که فرضیات و تصورات آن از تجسسات جزوی
و خصوصی سائنس در پیش تقدم و رازیده و میخواهند که اینها کلیه آخری اخیرا عنی
شناخت مبداء و اختتام اشارا تلفظ کنند . با برآن اگر فلسفه را به نسبت سائنس تعریف کنیم
گفته میتوانیم که فلسفه مطالعات عمومی بلندتر از سائنس است و درینجا گمان میکنم که تعریف
فلسفه کافی خواهد بوده بعجاله از اصول لایکه در فلسفه استعمال میشود مختصرآ بحث نمائیم .
از جاییکه فلسفه و سائنس هر کدام مقصد مخصوص دارند ظاهر میشود که اصولات
مستعمله آنها نیز جهت توصل مقصد مختلف خواهد بود .

در سائنس اصول مستعمله یاریاضیه است و یا تجربه (دانایان موجوده سوای این دو
اصول اصول دیگر استعمال نمیکنند) و چیزیکه بواسطه دو اصول عمومیه ثابت نشود
در محیط سائنس قابل قبول نیست حالاتکه در فلسفه اصول آن است که قاعدة عمومیه را
از روی فرض جستجو و ظاهر میکنند ولی ظاهر است که فلسفه برای هر گروپ بشر شکل
خصوصی را پذیرفته است مثلا فلسفه های مادیون عبارت است از فلسفه *Idialist* که در
شماره ۱۱ تعریف آن ظاهر است و فلسفه اخلاق حالا نکه فلسفه دین عبارت است

و فلسفه تقيدي . همچنان در بين فاميلی و قوم نيز رنگ های مخصوصی ظاهر ونظر به افكار و يا مشاغلات خصوصيه شان در فلسفه های آن محيط فرق زيادي موجود است . برای شناخت فلسفه عموميه يك عصر واجب ميشود كه اختلاف اين فلسفه را با فلسفه عصر سابقه آن درنظر آورند پس برای دانستن فلسفه عصر حاضر ميابد اختلاف اين فلسفه جديدر را بافلسفه سابقه جستجو نمائيم .

يکي از فلاسفه مينويسد كه : چون فلسفه مربوط به سائينس است و نميتواند بدون آن مستقماً حيات كند پس از همین لحظه است كه هر داناي يك فيلسوف درخشاني شده هيچ يك نيشت كه از فلسفه گفتن خودداري كرده باشد يك طوفان شديد اينكه به مخالفت علوم مشبه در مدニت جديده ظاهر شده بود خوشبختانه يك اثر متداوم نداشته خالي از فائده بود . زيرا كه اينها بافاسقه منفيه شرق مقابل سائينس استاده شدند گويا مقابل چيزی مانع ميشدند كه هيچ معلوماتي از آن نداشتند . و بهمین لحظه بود كه در قرن ۱۹ بين متجمسين سائينس و متجمسين فلسفه مخالفت شدیدي ظاهر شده او همديگر جدا شدند و در آن زمان فياسوف ها از سائينس چيزی فهميدينند در محيط های مو هوم و مخفیه مثل اخلاق و غيره كه تا حال هم چيزی از آن فهمide نميشود متوغل مباحثت بدون انتها گردیده بودند . و فلسفه يك صورت ادبي را اختيار كرده بود كه از مجبوريت ترصدعامي *Observation* و تجزيء *Analyse* خود را يکطرفه نموده فقط مثليکه در ادبیات (فصاحت و طلاقت لسان و *Grandiloquencia*) خيلي كاف است در فلسفه نيز اين دو صفت ادبي را كاف ميدانند .

حالانکه در فلسفه جديده از طرف تمام دا نايا يك كه باهه - اق عموميه به بحث حاكم افكار جديده قبول گرده شده اند مقصد نوي درين ميانه به عرصه ظلمور پيوسته است و اين مقصد عبارت است از تفكير در سائينس . لهذا اين نظریه مجبوراً فلسفه را با سائينس ماقع گردا نиде بنای جديدي در پيشروت علمي بشر ميگذارد . و تنها ذريعة همین دستور است كه سبب يك شى را دانسته و از دانستن آن سبب ، سبب بالاتر آنرا كشف گرده وهكذا به حقیقت شى مسللاً قریب و يا مصادف ميشوند .

ليكن ديده ميشود كه فلسفه يك عصر به فلسفه عصر دیگر مخالف است بلکه در يك دهر نيز فلسفه های

مختلف بروز میکند که در عصر دیگر وجود نداشته پس از اینجا فهمیده میشود که فرق اساسی که در افکار فلاسفه جدیده موجود است چه خواهد بود؟ البته که غیر از علم و عمل دیگر چیزی نخواهد بود اما فرق این است که بعضی از فلاسفه طرفدار علم اند و میگویند از علم، عمل پیدا می شود و برخی از ایشان برخلاف این حزب بوده طرفدار عمل اند و باین عقیده میباشند که علم از عمل پیدا می شود.

به طرفداری حزب اول حزب‌های ذیل موافقت دارند : *Intellectualist*

Rationalist ، *Positivist*

به طرفداری حزب دوم حزب‌های ذیل موافقت دارند *Pragmatist*

Fideist *Intuitionist*

فرقة دوم حزب اول باین فکر اند که عمل نمیتواند با سائینس و تجربه ملحق شود اگرچه عمل بر تجربه مستند است بلکه عمل اسا سآ نتیجه سائینس است مثلاً بو سیله فنون نظری (یعنی فنون است که سائینس را عمل‌لاد در تطبيقات می‌آورد) درابطه را که بین سائینس و اخلاق موجود است ظاهر میکند و اخلاق غیر از یک فن نظری دیگر حیث مستقل را دارا نیست یعنی تختیک سجا یا *Mores* که تایج سائینس سجا یا واجتماعیات را برای رهنمائی بشر در تطبيقات می‌آورد. و به هلوی این حزب دیگر نز تقریباً موافق باین حزب موجود است که اینها در انسان علمی و یا انسان عملی باستنای عقل سالم دیگر چیزی نمی‌یابند. و برای اینها عمل عبارت از یک نتیجه آزادی عقل است و بنی.

حزب ثانوی آن خصوصاً از *Pragmatist* (پراگماتیسم) انگلیز و امریکه تشکیل یافته است از عقیده اینها چنین فهمیده میشود که سائینس یک مجبوریت است که در استحصال احتیاجات مادیه به مصرف می‌رسد.. و این نظریه شان فقط به همان نظریاتیکه یونانی‌ها در فن داشتند موافقت میکند و باز میگویند که شناخت اساس فعالیت، تنها در سائینس منحصر نگردیده در منابع بالاتر آن که علم و عمل هردو از آنجا خارج میشود جستجو شود. یعنی در قوه داخلیه طبیعیه، که منبع نشو و نما است و هکذا در قوه کشفیه *Intuition* و وجود آن که در هر حال درجه انسانیت کسی را ظاهر میکند درین فلسفه

اخلاق را بصورت یک اطاعت قبول کرده کارش را برای ضروریات عملیه مفید میداند. اگر به هر دوی این مطلب مذکوره نظری انداخته شود دیده میشود که فقط وقت را عبث گذشتاندن است لیکن اگر با غور ملاحظه شود دیده میشود که اگر از نظریه ثانوی جلو گیری نشود باعث انهدام سائنس میگردد. مثلاً اگر فرض کنیم سائنس فقط جهت رفع احتیاجات ما در کار انداخته میشود چه تیجه حاصل خواهد شد:

اصول رسیدن یک مقصد عبارت از یک دستور ایست که مارا در استحصال این مقصد کامیاب مینماید حالانکه برای رسیدن یک مقصد در عین زمان دستورات مختلف موجود است یعنی هر دستور را که انتخاب نمایند مقصداً بدهد. پس از این معلوم می شود که این سائنس نیز یک دستور مذهبی است که برای رفع احتیاجات بکار انداخته شده است و میتوان این دستور را ترک و عوض آن دستور دیگری که به عین مطلب ما را کامیاب مینماید انتخاب نماییم. لهذا باید بآن سائنس متفق نبوده و بگانه و سیله جهت کشف و اخذ مقصد اخیره معرفی شود اگر این نظریه شان که مستند به عمل است افکار عمومیه را فراگیرد سائنس از از دنیا سقوط نموده و افکار *Mystique* (مستیک) و مثل آن عروج خواهد کرد.

در نتیجه این مذاکرات معلوم میشود که مجادله بزرگ فلسفه چون مجادله های بزرگ اخلاق و سیاست و اجتماعیات شاید همیشه بین روحانیون مطالقه و روحاں آزاد، جاری خواهد بود یعنی بین عقل *Ratio* که محدودیه (قوه داخلیه *Instinct*) است و عقل حاکم *Maitresse* خود بوده *Agent* نماینده رفی یعنی انقلاب است و کذا گفته میتوانیم که یک محادله است بین خواص مکتبه و خواص متعدده. و این مباحث فلسفی (ایکو) انکاس تمام مسائل و تمايلات و اضطراب و اميد های ساعت حاضر است.

در این فلسفه که حقیقته زنده و قابل تاثیر است همانا فلسفه سائنس است که مقام شرف را در حیات زکیه اجتماعیه و اخلاقیه این عصر اشتغال نموده است. عصر ما عصریست که جهت تشکیل احساسات علمی کوشیده در نتیجه مساعی خود آنطور احساسات قوی و فعال و بازوی از هرگونه مطالب بمثل آن احساسات بزرگیکه تا حال انسان ها و طوایف راهنمایی

میکند ترتیب میدهد .

مسئله اولین که فلسفه در راه خود تلاقی موده و قوّه خود را با آن می آزماید مسئله ماده است زیرا نظر به *Chronologique* (علم ازمنه و تاریخ کل اشیا) قبل ازینک در حیات شخصیّه خود تفکر نمائیم به دنیای خارج آشنا و تفکر میشود و همین لحاظ است که اولاً فلسفه در مشاهدات حیرت آور کائنات خارجه مصروف میشود . و علاوه‌تاً چون مسئله ماده نسبت به مسئله حیات و مسئله اخلاق خیل ساده به نظر می آید پس نظر به این قانون *Agnostique Sceptique* بزرگ فلسفی میباشد از مسائل ساده مسائل مشکل را دریافت و حل نمائیم . خواص ماده خیلی متعدد است بنابران تمام خواص آنرا به دو گروپ منقسم میباشد : اول خواص مقداری دوم خواص توصیف و یا خواص *Organoleptique* این خواص مستقیماً به احساس ما ناشی میکند خواص مقداری ماده را علم ریاضی تفصیل و تشریح میدهد و از خواص توصیف آن علم کیمیا و طبیعت *Chimique - Physique* بحث میباشد . و مسئله حیات را علم تکون حیات *Biology* مسئله روح را علم الروح *Psychologie* اخلاق را علم اخلاق *Intuition* و سچهایا بحث میباشد پس سلسله مطالعات که برای کشف حقیقت مرتب گردیده است قرار ذیل است :

مسئله ماده ، مسئله حیات ، مسئله روح ، مسئله اخلاق ،

در خاتمه گویا همین است زینه ایکه برای ترقی و تعالی بشر خصوصاً ترقی ملل منحصره که هنوز هم راه حقیقت را نیافریده شده است و حاجت نداریم بین که هر فرد را به انتخاب این راه نصیحت نماییم زیرا که محیط خودش احتیاجات خود را بر دوش افراد بار میکند .

